

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztályozás
Szerző: Sz. I.	Tárgy	628.1
Cím: Nemzetközi vízgazdálkodási Tanácskozás...	Hely	
Forrás: Magyar Hírlap	Idő	1971.
	Személy	
	Helyszám	
	(Hely)	
	(Idő)	
	(Köt. v. füz.)	
	(Oldal)	

Nemzetközi vízgazdálkodási tanácskozás Budapesten A Kerepesi temetőben felavatták Vásárhelyi Pál síremlékét

Pénteken délelőtt nagy jelentőségű tanácskozás kezdődött a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében. A tanácskozás célja és feladata: nemzetközi összefüggésben is értékelni, és összegezni a múlt esztendő tiszavölgyi árvíz műszaki-tudományos tapasztalatait.

Az Akadémia dísztermében ott láthatuk a mérnököket, vízügyi szakembereket, és állami vezetőket, akik 1970 májusában és júniusában a Szamos-közben, végig a Tisza mentén, a Maros és a Körösök gátjain csaknem két hónapig a pusztító áradat elleni küzdelem első vonalában álltak helyt. A tudományos tanácskozás fontosságát jellemzi, hogy a péntek délelőtti felszólalók a hazánkkal szomszédos országok vízügyi szolgálatainak vezetői voltak: K. Hiloboscenko, az Ukrán SZSZK vízgazdálkodási miniszter-helyettese, Remsik Kornel, a Szlovák Köztársaság árvízvédelmi szolgálatának vezetője, Podani Mircea, Románia központi árvízvédelmi bizottságának vezetője és Reznicek Károly Jugoszlávia hazánkkal határos vajdasági tartományának egyik vezető vízügyi szakembere.

— A tavalyi tiszavölgyi árvíz mind hevességében, mind pedig a minden korábbit meghaladó vízmagasság tartósságában csakugyan kivételesnek mondható. Am — hangsúlyozta bevezető előadásában Dégen Imre államtitkár, az Országos Vízügyi Hivatal elnöke — éppen a meteorológiai, hidrológiai, és egyéb tényezők részletes elemzése azt is bebizonyította, hogy az 1970 évihez hasonló hevességű és veszélyességű, s az egész Tisza-völgyet egyaránt fenyegető, árvíz a természet szeszélyéből a jövőben is kialakulhat.

Ez a tény a Tisza völgyében élő emberek életéért, vagyonáért felelős, egymással szomszédos baráti szocialista országok vezető vízügyi szakembereit fokozottan figyelmeztetik arra, hogy komoly anyagi áldozatok árán is feltétlenül szükséges az árvízvédelmi művek fejlesztése és szüntelen erősítése. A magyar állam a negyedik öt éves tervben nem kevesebb mint másfél milliárd forintot fordít ezekre a munkákra, a táv-

lati terv pedig olyan méretű munkákat irányoz elő, amelyek 1985-ig a magyarországi árvízvédelmi gátak továbbfejlesztésére és erősítésére mintegy 100 millió köbméter földet építenek be. A magyar vízügyi szervezet vezetője nyomatékosan hangsúlyozta, hogy a Kárpát-medence természeti viszonyai elkerülhetetlenül szükségessé teszik az érdekelt országok szoros vízgazdálkodási együttműködését, mert ez nemcsak a pusztító árvizek elleni védekezés alapvető előfeltétele, hanem a korszerű gazdasági élet követelményeit is így lehet „békés körülmények között” a legjobban biztosítani: a vízkészlet-gazdálkodás a korszerű tiszai vízlépcső- és tározó rendszer kiépítése mind olyan feladat, amely távlati és szervezett nemzetközi együttműködést kíván, árvízmentes időkben is.

Ugyanezt a gondolatot fejtették ki és elemezték a szomszédos országok vezető vízgazdálkodási szakemberei felszólalásaikban. Valamennyi felszólaló örömmel jelentette ki: az utóbbi évek, és különösen az 1970-es tiszai árvíz óta eltelt időszak jó példája annak, hogy a szocialista integráció, a KGST-országok együttműködése, a szomszédos baráti népek egymás kölcsönös érdekeit méltányoló közös munkája Európa e részén azelőtt sohasem ismert lehetőségeit nyitják meg a nagyszabású természetformáló vízrendezési, árvízvédelmi munkáknak.

A tanácskozás szünetében a konferencia résztvevői s a magyar tudományos élet képviselői a Kerepesi temetőben rőt-ták le tiszteletüket a múlt századi vízrendezési munkák zseniális kezdeményezőjének és tervezőjének, Vásárhelyi Pálnak sírjánál. Az Országos Vízügyi Hivatal elnöke Vásárhelyi Pál mindmáig példamutató pályáját, életművét méltató szavai kíséretében felavatták a reformkor „nagy vízi mérnökének” szobrát és síremlékét. — Grantner Jenő szobrász és Zilahy István építész alkotását. Az emlékművön Erdély-Grúz Tibor, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke s a magyar tudományos élet számos testülete, valamint az egyetemi ifjúság helyezte el koszorúit.